

בעוונות לסילוק המוחין ועל ידי זה התאחזו וינקו החיצונים ואין לך טומאה גדולה מזו שהמלכות משפיעה הדינים לחיצונים. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, טָמֵא, מְשֻׁם דְּאִסְתָּלַקְתָּ (שְׂכִינְתָא מְנִיָּה) מֵאֵן דְּאִסְתָּלַקְתָּ** הטעם שהמלכות נטמאת באחיות החיצונים הוא כיון שהסתלק ממנה מי שנסתלק דהיינו אורות המוחין דאבא שז"א היה מאיר בה, **וְחֻיָּא תְּקִיפָא שְׂרִיָּא, וְאֶטִּיל זִוְהֶמָא** ועל ידי זה הנחש החזק שורה ומטיל בה זוהמא, **וְסָאִיב לְמֵאן דְּסָאִיב** ומטמא למי שמטמא כלומר למלכות, **וְכִלְהוּ בְּגִין חֻבֵּי עֲלָמָא** והכל בגלל עוונות שעושים הרשעים בעולם.

הנחש נאחז במלכות והמקדש נטמא

תָּאנִי, כִּד שְׂאֲרֵי חֻיָּא (תְּקִיפָא) לְאִתְּנַלְאָה למדנו כאשר מתחיל הנחש החזק להתגלות מחמת העוונות, **מִסְתָּלְקִין סְמְכִין וּבְנִינִין וּמִתְּעַבְרִין** מסתלקים ממנה הנה"י שהם העמודים שלה והבונים אותה ועכשיו עוברים ממנה, **וְאִתֵּי חֻיָּא תְּקִיפָא וְאֶטִּיל זִוְהֶמָא**, ובא הנחש החזק ומטיל בה זוהמא ויונק ממנה השפע **וּכְדִין אֲשֶׁתְּכַח מְקַדְּשָׁא מְסָאֵב** ואז נמצא שהמקדש נטמא, **מֵאֵן מְקַדְּשָׁא. כְּמָה דְּאִתְּמַר (ויקרא יד) וְנָתַתִּי נֶגַע צֶרַעַת** ומפרש מהו המקדש כמו שנאמר ונתתי נגע צרעת היינו יניקת החיצונים **בְּבֵית אֶרְיָן אַחֲוִיתְכֶם** במלכות הנקראת ארץ שבה נוחלים עם ישראל. **וְכִתִּיב (בראשית ג) וְהִנָּחַשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל הָאִשָּׁה. אֵל**

הָאִשָּׁה מִפֶּשַׁע היא המלכות ממש שנאחו בה הנחש, **וְהָאִתָּר מִקְדָּשָׁא**
אֶתְאַחֵיד בְּגוֹיָהּ שנאחו במקום המקדש שבה שהוא היסוד, **וְהֵיִינוּ אֶת**
מִקְדָּשׁ יְהוָה טִמְאָה בְּגִין חוּבוֹי מְשׁוּם דְּאֶתְנַלְיָא חוּיָא
תְּקִיפָא שזה נעשה בגלל החטאים משום שעל ידי זה מתגלה הנחש החזק.

העליונים תלויים בתחתונים והתחתונים בעליונים
מֵאֵן חוּבוֹי. דָּא לִישָׁנָא בִישָׁא דְבְּגִין לִישָׁנָא בִישָׁא,
חוּיָא אֶזְדַּמֵּן, בֵּין לְעֵילָא בֵּין לְתַתָּא ומה הם חטאיו ואומר
 שזה חטא לשון הרע כי בשביל עוון לשון הרע הנחש הקדמוני מזומן גם לקטרג למעלה וגם
 להעניש למטה, **דְּכְתִיב** כמו שכתוב אחר שדיברו העם באלהי"ם ובמשה לשון הרע,
(במדבר כא) וַיִּשְׁלַח יְהוָה בְּעַם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים.
הַשָּׂרְפִים ששורפים אחרים בארס שלהם **אוֹ הַשָּׂרְפִים לֹא כְּתִיב,**
אֶלָּא הַשָּׂרְפִים שנשרפו על ידי הענן שהיה מגן על מחנה ישראל לא כתוב שאותם
 שלח ה' להעניש את ישראל אלא כתוב הנחשים השרפים **מֵאֵן שָׂרְפִים.**
דְּכְתִיב (תהלים עד) רֵאשֵׁי תַנִּינִים (תרי, חד אתאחיד לְעֵילָא, וְחד לְתַתָּא)
(ס"א תרי, חד אֶתְחַזְרוּ לְזַמְנִין) ומהו שרפים שכתוב בפסוק ואומר הם אלו שכתוב עליהם
 ראשי התנינים שהם זו"ן דקלי' שהם שנים ולפעמים חוזרים להיות אחד כאשר הם הם ביחוד
 ולכן כתוב והנחש היה ערום בלשון יחיד אע"פ שהיו שנים זו"ן דקלי'.

וְכְתִיב (ישעיהו ו) שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לֹו מִמַּעַל לֹו וְדָאֵי
 ופרושו בכונה כתוב שהם ממעל לו, **כְּמָה דְּאֶתְ אָמַר** (איוב א)

לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב לְהִתְיַצֵּב עַל ה' כִּי הֵם לֹקָחִים הַתִּיצְבוֹתָם וְחוֹזְקֵם מִמֶּעַל מִהַגְבוּרָה שֶׁהִיא לְמַעְלָה מִהַתְּפָאֶרֶת שֶׁהִיא הוֹי"ה, וְכִדְרִין סְגִירוֹ בְּכֹלֵא וְכַאֲשֶׁר אֱלוֹ הַשְּׂרָפִים נֹקֵי דְקַלִּי' מִשְׁפִּיעִים הַדִּין עַל יְדֵי זֶה נִסְגָּר כָּל הַפְּתָחִים וְנִמְנַעַת הַשְּׁפַעַת אֹרוֹת הַמּוֹחִין דְּאָבָא מִהַפְּרָצוּפִים הַתַּחְתּוֹנִים, וְלִית מֵאֵן דְּפִתַּח וְאִין צְדִיק בְּאֶרֶץ שִׁיכּוּל לְפִתּוּחַ אֶת הַשְּׁעָרִים לְהַמְשִׁיךְ אֹרוֹת הַמּוֹחִין דְּאָבָא, וְעַל דָּא פְּתִיב וְעַל זֶה כָּתוּב (מְשָׁלִי ל) כִּן דְּרַךְ אִשָּׁה מִנְּאֻפָּת אֲכָלָה וּמִחַתָּה פִּיהּ וְגו', מֵאִי מִנְּאֻפָּת. מִנְּאֻפָּת מִמֶּשׁ וְדֵאִי מֵהִי אִשָּׁה מִנְּאֻפָּת הִיא הַנּוֹקֵי דְקַלִּי' וְדֵאִי שֶׁהִיא נֶאֱחָזֶת עִם חֵיילוּתִיהָ הַנִּקְרָאוֹת אֱלֹהִי"ם אַחֲרֵים בְּשׁוֹרֶשׁם בִּיסוּד דְּנוֹקֵי הַקְּדוּשׁ וְנִכְלָלִים שֶׁם עִם אֱלֹהִי"ם קְדוּשִׁים אֲשֶׁר שֶׁם וְלִכֵּן אַע"פ שְׂאִינָם נִכְנָסִים תּוֹךְ הַיְסוּד דְּנוֹקֵי קְדִישָׁא הֵם יוֹנְקִים מֵהֶם בְּסוּד הַתְּכַלּוּת, אֲכָלָה וּמִחַתָּה פִּיהּ וְאִמְרָה לֹא פְעַלְתִּי אֲוֹן וְאַע"פ שִׁיּוֹנְקַת מֵהֶם בְּסוּד וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ הִיא אֹמֶרֶת אֵלָא הַכֵּל נִפְעַל עַל יְדֵי הַחִיצוֹנִים (רמ"ק).

אָמַר רַבִּי חֵיִיא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, גְּרַעוּתָא דְכֹלֵא לֹא אֲשַׁתְּכַח לְתַתָּא לֹא יִמְצָא לְמַטָּה גְּרַעוֹן וְחִסְרוֹן הַשְּׁפַע, אֲלֵא בְּגִין דְּאֲשַׁתְּכַח לְעֵילָא לְפִי שֶׁהוּא נִמְצָא לְמַעְלָה כְּלוּמַר מִלְּמַעְלָה נִסְתַּמוּ מַעֲיִנוֹת הַשְּׁפַע. וְלְעֵילָא לֹא אֲשַׁתְּכַח אִמְנָם לְמַעְלָה לֹא יִסְתַּמוּ מַעֲיִנוֹת הַשְּׁפַע, אֲלֵא כִּד אֲשַׁתְּכַח לְתַתָּא בְּחֻבֵי עֲלָמָא אֵלָא כַּאֲשֶׁר יִמְצָאוּ חוּטָאִים לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה כִּי הַפְּשָׁע מוֹנַע הַשְּׁפַע, דִּילְפִינָן דְכֹלֵא תְלִיָא הָאִי בְּהָאִי, וְהָאִי בְּהָאִי כִּי כֶךָ לְמַדְנָו שֶׁהַכֵּל תְּלוּי זֶה בּוֹה

העליונים נפגמים בעוון התחתונים ועי"ז נפגמים התחתונים בחסרון השפע מהעליונים.

מקשה ואומר שלמה המלך אמר וראיתי אני וכי רק הוא ראה

וְאִישׁ כִּי יִמְרֹט רֵאשׁוּ קרח הוא טהור הוא וְגו'. (ויקרא יג) **רְבִי חֵיִיא**

פָּתַח וְאָמַר (קהלת ב) **וְרָאִיתִי אָנִי שְׁיִישׁ יִתְרוֹן**

לְחֻכְמָה מִן הַסְּכָלוֹת כיתרון האור מן החושך כי כמו שנודע טובת האור על

ידי החושך שקדם לו כך נודעת תפארת החכמה מהסיכלות שקדמה לה וְגו', **בְּכֹמָה**

אָתָּר אֶסְתַּפְּלֵנָא בְּמְלוֹי דְשְׁלֹמָה מְלָכָא ואומר רבי חייא, בכמה

מקומות הסתכלתי בדבריו של שלמה המלך ע"ה, **וְאֶשְׁנֶחְנָא בְּחֻכְמָתָא** (דף

מ"ז ע"ב) **סְגִיאתָה דִּילִיָּה** והתבוננתי בחכמה הגדולה שלו, **וְאֶסְתִּים מְלוֹי**

בְּנֹו לְגֹו הֵיכְלָא קְדִישָׁא והוא סתם דבריו לפני ולפנים בהיכל הקודש.

הָאִי קָרָא אֵית לְאֶסְתַּפְּלָא בֵּיהּ זה הפסוק יש להתבונן בו, **אֶפְאִי**

אָמַר וְרָאִיתִי אָנִי, וְכִי שְׁאָר בְּנֵי עֲלָמָא לָא יִדְעֵי וְלָא

חֵמְאֵן דָּא למה אמר שלמה המלך וראיתי אני, וכי שאר בני העולם אינם יודעים

ורואים את זה. **אֶפִּילוּ מָאֵן דְּלָא יִדְעַ חֻכְמָתָא מִן יוֹמוֹי, וְלָא**

אֶשְׁנַח בֵּיהּ, יִדְעַ הָאִי והרי אפילו מי שלא ידע חכמה מימיו ולא התבונן בה

יודע הדבר הזה **שְׁיִישׁ יִתְרוֹן לְחֻכְמָה מִן הַסְּכָלוֹת פִּיתְרוֹן**

הָאֹר מִן הַחֹשֶׁךְ. וְהוּא שְׁבַח גְּרַמְיָה וְאָמַר ואם כן למה שיבח

שלמה המלך עצמו ואמר **רָאִיתִי אָנִי** וכאילו רק הוא ראה.